

Samen kun je het zelf

Het vorige artikel stipte het al aan, het leren en ontwikkelen in de zorg heeft in de loop van de tijd een enorme verandering ondergaan. Riet Brugman nam ons mee op een reis door de tijd. Met daarbij als vaststaande conclusie: “Je kunt nooit mensen begeleiden in dit vak als je niet zelf met je poten in de modder hebt gestaan”. Daar sluit KMBV docent Yvette Gorter zich bij aan. Als voormalig wijkverpleegkundige houdt ze zich momenteel bezig met het ontwikkelen van organisaties en mensen in de wijkverpleging en heeft daarbij speciale aandacht voor de jongere generatie. We spraken haar over haar visie op leren & ontwikkelen anno nu en in de toekomst.

“Na mijn studie sociologie en loopbaan als leidinggevende in de zorg en senior adviseur in de zakelijke dienstverlening, ben ik mijn wijkverpleegkundig hart weer gaan volgen. Wijkverpleegkundige zijn zit nou eenmaal in mijn DNA. Om mensen te kunnen ondersteunen in een kwetsbare fase in hun leven, in hun eigen woonomgeving, dat is de reden waarom ik ooit het vak ben begonnen. Inmiddels ben ik zelf geen wijkverpleegkundige meer, maar begeleid ik anderen in dit prachtige vak. Juist in de huidige ontwikkelingen binnen de eerste lijn is het belangrijk dat ze stevig staan in hun vak met zelfbewustzijn en kracht.”

Rolmodellen

Extra aandacht heeft Yvette daarbij voor de jongere generatie, waarbij ze haar twee zoons als grote inspiratiebron ziet. Waarom? “Het is een kwetsbare fase in je loopbaan als je net van school afkomt in een standalone positie als wijkverpleegkundige. Iets wat ikzelf ook herken in mijn eigen loopbaan als jonge wijkverpleegkundige. Hoewel ik zelf meerdere rolmodellen had binnen mijn team waar ik me inhoudelijk aan kon optrekken, ging het met mijzelf minder goed. Doordat de rol zo autonoom is en je snel zelf (alleen) op pad gaat de wijk in, is de kwetsbaarheid van de jonge, nieuwbakken wijkverpleegkundige moeilijker zichtbaar. Juist in deze rol is nabijheid nodig. Iemand die vraagt hoe het echt met je gaat, en waarbij je je open kunt en durft te stellen. Dat gaat in de meeste gevallen verder dan het team waarbinnen je werkt.”

Gap tussen school en praktijk

Yvette merkt niet alleen dat er tegenwoordig meer autonomie gevraagd (én gewenst) wordt en dat rolmodellen vaker ontbreken. Ze merkt ook dat de kloof tussen school en praktijk groter wordt, vooral als het gaat om een stukje persoonlijk leiderschap. “Met name als jongere, net van school, is het ontzettend belangrijk om jezelf te kennen. Wie ben je, waar sta je en wat heb je nodig in je vak? Zeker in een rol als autonome wijkverpleegkundige is het onmisbaar een buddy, coach of bijvoorbeeld een gelijk-

waardige (informele) peergroup te hebben, waar je over andere zaken in gesprek gaat dan alleen je inhoudelijke vak. Om samen te kijken hoe het nou echt met je gaat.” Ze ziet vooral de urgentie van het voorkomen van uitval van jongeren. Hoe kunnen we samen zorgen dat ze niet ‘verzuipen’ en wat ze tegenkomen na school? En dat ze op de juiste plek terecht komen met de juiste begeleiding om zich heen? “Mijn ambitie is om een stevige brug te bouwen tussen school en praktijk om de uitstroom van jongeren te verminderen, het werkplezier te vergroten en ze duurzaam te verbinden aan het vak.” Daarbij kijkt Yvette naar zowel de kant van de zorgorganisatie, als naar de kant van de wijkverpleegkundige. Beide partijen hebben hun eigen wensen en mogelijkheden, en verdienen het om aan de voorkant bewuster te worden van de noodzaak van een goede begeleiding, om zo uitval te voorkomen.

Medewerker 3.0

Om daarmee aan de slag te kunnen, is het volgens Yvette belangrijk om te begrijpen wat de veranderende zorgwereld met zich mee heeft gebracht en nog steeds brengt.

En wat er aan de kant van de schoolverlaters gebeurt. “Wensen, eisen en voorwaarden veranderen. In snel tempo passen zorgorganisaties zich aan aan de veranderende omgeving.”

Niet alleen wet- en regelgeving en de wensen van cliënten veranderen, ook doet die nieuwe generatie medewerkers zijn intrede. Deze medewerker 3.0 heeft niet langer de drang naar geld en status, maar zoekt een uitdaging passend bij zijn eigen 'spoor', zijn talenten en de passie en centrale waarden in zijn leven. Juist die autonomie en eigen verantwoordelijkheid staan hoog in het vaandel en er is meer behoefte te investeren in vakmanschap en talentontwikkeling. Dit alles bij een organisatie waarin hij persoonlijk gelooft. Hij wil zichzelf in een organisatie herkennen, vanuit een sterke behoefte ergens bij te willen horen."

Coaching van jonge wijkverpleegkundigen

Terug naar de jonge wijkverpleegkundige, want hoe ondersteunt Yvette hen in hun zoektocht naar hun eigen wensen, uitdagingen en mogelijkheden, zodat ze de juiste keuze maken voor de organisatie en het vak? Zodat ze die plek vinden waar ze op de juiste manier tot bloei komen? "Momenteel coach ik veel jonge wijkverpleegkundigen. Samen gaan we in gesprek. Soms individueel, soms met een groep. De vorm van het traject is aangepast aan de vraag van de coachee. Maar een ding staat voorop: het traject is niet standaard, zit juist boordevol creativiteit. Yvette: "Door de inzet van creativiteit wil ik vraagstukken graag lichter en luchtiger maken en mensen helpen te veranderen van perspectief. Ik doe het graag net even 'anders'; tekenen in plaats van schrijven, wandelen in plaats van zitten, voelen in plaats van denken. Mensen noemen mij ook wel een 'olievrouw', omdat ik door goed te kijken precies weet welke rol en vorm nodig is om een beweging op gang te brengen en te komen tot een gewenst eindresultaat. Ik verbind de strategie en samenlevingsvraagstukken met de dagelijkse praktijk van de persoon die naast me loopt".

Community

"Het is mijn droom om nog meer jongeren te bereiken. Ik gun het iedereen om al vroeg op hun levenspad inzichten te krijgen die ze altijd met zich mee kunnen dragen. En ik denk dat het ook een maatschappelijk belang dient. Door op deze manier te investeren in jonge verpleegkundigen komen ze sterker in hun schoenen te staan en kunnen we ze duurzaam aan het vak verbinden."

Yvette hoopt in de toekomst een soort community te bouwen waar alle jongeren die bij haar een coachtraject hebben gedaan, gebruik van kunnen maken. Het concept 'Dream school' van Lucia Rijker is daarvoor haar inspiratiebron. "Het moet een plek zijn waar jongeren van alles kunnen vinden, van boeken, artikelen, podcasts en interviews tot meditatieoefeningen en creatieve workshops. En voor wie wil, om elkaar te ontmoeten. Alles om inspiratie op te doen voor verdere ontwikkeling, want dat hoeft je niet in je eentje te doen. Soms zijn het maar heel kleine duwtjes die je als mens nodig hebt. 'Samen kun je het zelf', is mijn mantra." ■

Meer weten over de werkzaamheden en ambities van KMBV docent Yvette?

Bekijk haar website

www.yvetteco.nl

